Lietas Nr. 123006715
Lietas arhīva Nr. 105AA-0077-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2015.gada 10.novembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesnese referente Dz.Apine
tiesnese R.Liepiņa
tiesnese E.Sudāre
izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu, ar kuru

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 15 diennaktīm, naudas sodu 1400 EUR apmērā un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem.

Aprakstošā daļa

2015.gada 12.jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 071590 par to, ka /pers. B/ 2015.gada 12.jūlijā, plkst. 01.22, Madonā pa Rīgas ielu virzienā no Bērzaunes ielas uz Saules ielu, pa Saules ielu virzienā no Lazdonas ielas uz Rūpniecības ielu, pa Rūpniecības ielu virzienā no Saules ielas uz Gaujas ielu, pa Gaujas ielu virzienā no Rūpniecības ielas uz Veidenbauma ielu vadīja transportlīdzekli /TL marka/ 100 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ un nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus (bēga), kā arī pēc apstāšanās bēga no pārkāpuma vietas.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5}panta piektās daļas.

Ar Madonas rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 15 diennaktīm, naudas sodu 1400 EUR apmērā un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka /pers. B/ nav pakļāvies policijas darbinieku atkārtotai un vairākkārtējai prasībai apturēt transporta līdzekli Mazda MPV, ignorējis ieslēgtās zilās un sarkanās bākugunis ar skaņas signālu un bēdzis. Tiesa atzina, ka lietā esošie pierādījumi, policijas darbinieka /pers. D/ ziņojums, apstiprina /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.^{5} panta piektās daļas.

Nosakot sodu, tiesa ir ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

Par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzina apstākli, ka /pers. B/ ar savu rīcību radīja apdraudējumu satiksmes drošībai, ņemot vērā diennakts laiku, ceļa un laika apstākļus, satiksmes intensitāti vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

2015.gada 27.jūlijā lietā pieņemts lēmums, ar kuru 2015.gada 15.jūlija spriedumā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības labota pārrakstīšanās kļūda. Sprieduma rezolutīvā daļa par administratīvā aresta dienu skaitu izteikta jaunā redakcijā "sodīt viņu ar administratīvo arestu uz 15 (piecpadsmit) diennaktīm".

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. B/, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz pilnā apjomā, jo uzskata, ka tiesa nav objektīvi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus, kuriem ir nozīme lietā.

Apelators norāda, ka tiesa spriedumā ir kļūdījusies, nosakot sodu. Norādīts, ka /pers. B/ tiek sodīts ar administratīvo arestu uz 15 diennaktīm, taču atšifrējumā ierakstīts desmit diennaktis, līdz ar to apelatoram nav saprotams, uz cik diennaktīm noteikts administratīvais arests.

Paskaidro, ka LAPK 289.^{14} pants paredz, ka tiesa, kura pieņēmusi nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pēc savas iniciatīvas vai administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieka lūguma var izlabot pārrakstīšanās kļūdu, ja tas nemaina nolēmuma būtību, taču šajā gadījumā administratīvajam arestam ir krimināltiesiska daba, līdz ar to sprieduma nolemjošajā daļā pieļautā kļūda ietekmē nolēmuma būtību, tāpēc spriedums ir nepamatots un pieļautā kļūda ir pamats sprieduma atcelšanai.

Apelators paskaidro, ka nav ieradies uz tiesas sēdi, jo nav sapratis, ka paraksts pārkāpuma protokolā vienlaicīgi ir arī uzaicinājums ierasties uz lietas izskatīšanu. Uzskata, ka Madonas rajona tiesa nav ievērojusi LAPK 289.^{6} pantā noteikto, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku lietas dalībniekiem paziņo ne vēlāk kā divas nedēļas pirms noteiktās tiesas sēdes. Pārkāpums, kura izdarīšanā par vainīgu atzīts /pers. B/, esot izdarīts 2015.gada 12.jūlijā, Madonas rajona tiesā lietas materiāls saņemts 2015.gada 14.jūlijā, un spriedums šajā lietā taisīts jau 2015.gada 15.jūlijā. Līdz ar to nav bijusi iespēja pieteikt lūgumus un noslēgt vienošanos ar aizstāvi par juridiskās palīdzības sniegšanu.

Apelators norāda, ka lietā nav strīda par to, ka gan administratīvā pārkāpuma lietā, gan vēlāk uzsāktajā kriminālprocesā lietas būtība ir tā, ka /pers. B/ nav pakļāvies policijas darbinieku likumīgajiem rīkojumiem un prasībām. Abās lietās /pers. B/ tiek saukts pie juridiskās atbildības, tāpēc uzskata, ka par vienu likumpārkāpumu tiks sodīts divreiz, kas nav pieļaujams.

Motīvu daļa

Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi pierādījumus lietā, apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas spriedumam par /pers. B/ vainu un viņam noteikto sodu pēc LAPK 149.[5] panta piektās daļas un atzīst, ka /pers. B/ vaina pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu PC 071590 (lietas 4.lapa), /pers. B/ paskaidrojumu (lietas 7.lapa), policijas darbinieku /pers. D/ un /pers. E/ ziņojumiem (lietas 8.-12.lapa), /pers. F/ paskaidrojumu (lietas 21.lapa), /pers. B/ administratīvās aizturēšanas protokolu (lietas 12.lapa), CD ierakstu par /pers. B/ bēgšanas apstākļiem (lietas 27.lapa). Tiesa pamatoti, balstoties uz lietā iegūtajiem pierādījumiem, konstatējusi /pers. B/ inkriminētā pārkāpuma sastāvu – atkārtotu un vairākkārtēju nepakļaušanos policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli (bēgšana).

Apgabaltiesa noraida kā nepamatotus /pers. B/ iebildumus par to, ka tiesa nepamatoti labojusi pārrakstīšanās kļūdu spriedumā.

2015.gada 15.jūlija spriedumā noteikts, ka /pers. B/ tiek sodīts ar administratīvo arestu uz 15 diennaktīm, taču atšifrējumā iekavās kļūdaini ierakstīts vārds „desmit".

Ar 2015.gada 27.jūlija lēmumu ir labota šī pārrakstīšanās kļūda spriedumā, norādot, ka iekavās jābūt vārdam „piecpadsmit". Tas atbilst spriedumā ar cipariem norādītajam sodam – diennakšu skaitam.

Apgabaltiesa atzīst, ka tā acīmredzami ir bijusi pārrakstīšanās kļūda, kura bija labojama atbilstoši LAPK 289.[14]panta noteikumiem. Kļūdas izlabošana nemaina sprieduma būtību, jo sods netika pastiprināts.

Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. B/ pamatoti piemērots maksimālais likumā paredzētais administratīvā aresta termiņš, jo par atbildību pastiprinošu apstākli pirmās instances tiesa atzina apstākli, ka /pers. B/ ar savu rīcību radīja apdraudējumu satiksmes drošībai. Apgabaltiesa pievienojas šim secinājumam un norāda, ka bēgšana notika ilgstoši, vairāku minūšu laikā, tā notika apdzīvotā vietā, Madonas pilsētas teritorijā, diennakts tumšajā laikā, tātad, pie apstākļiem, kas būtiski ietekmē satiksmes drošību. Atbildību pastiprinošā apstākļa esamību pierāda policijas darbinieku ziņojumi un videoieraksts (lietas 8.12., 27.lapa).

Nepamatoti /pers. B/ iebildumi, ka attiecībā pret viņu pārkāpts *ne bis in idem* princips un ka par vienām un tām pašām darbībām viņš tiekot sodīts gan šajā administratīvajā lietā, gan kriminālprocesā Nr.11300024015.

No pirmās instances tiesas sprieduma krimināllietā Nr.11300024015 redzams, ka /pers. B/ celta sekojoša apsūdzība:

„/pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas).

/pers. B/ 2015.gada 12.jūlijā ap plkst.01.30, bez tiesībām vadīt transportlīdzekli, jo tās noteiktā kārtībā nav iegūtas, pārkāpjot 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 35.1.punktu, kas noteic, ka mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt dokumentam par tiesībām vadīt atbilstošas kategorijas transportlīdzekli, vadīja automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Madonā, pa Gaujas ielu. Kad Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja inspektors Ivo Štils, pildot dienesta pienākumus, piedāvāja veikt pārbaudi ar mēraparātu AlcoQuant 6020 alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, /pers. B/ atteicās no pārbaudes veikšanas. Arī pēc nogādāšanas SIA „Madonas slimnīca", /pers. B/ 2014.gada 12.jūlijā ap plkst.03.15 atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1] pantā" (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

No apsūdzības krimināllietā redzams, ka tā nekādā veidā nedublē tās darbības par bēgšanu, par kurām /pers. B/ tiek saukts pie administratīvās atbildības izskatāmajā administratīvajā lietā.

Apelācijas sūdzībā citēts fragments no pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļas, kur atreferēti pierādījumi – policijas darbinieka /pers. D/ ziņojums (lietas 9.,29.,30.lapa). Apgabaltiesa norāda, ka pierādījuma saturs liecina par lietas vispārējiem apstākļiem, bet tas nav apsūdzības saturs, par ko persona tiek notiesāta. Lietas blakus apstākļu kā atbildību pastiprinošu apstākļu ņemšana vērā un izvērtēšana tiesas spriedumā nav uzskatāma par dubultās sodīšanas principa pārkāpumu, kur svarīgs ir apsūdzības apraksts.

Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir noteikts sods par bēgšanu, krimināllietā ticis noteikts sods par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes, tas ir par dažādām /pers. B/ darbībām. Arī laika ziņā šīs darbības ir sekojošas viena otrai, nevis dublē viena otru. Apgabaltiesa secina, ka dubultās sodīšanas princips attiecībā pret /pers. B/ nav pārkāpts.

Tāpat noraidāmi iebildumi, ka /pers. B/ nav savlaicīgi un pienācīgā veidā paziņots par tiesas sēdi, ka viņam neesot bijis saprotams, ka administratīvā pārkāpuma protokola parakstīšana ir arī paziņojums par tiesas sēdi.

No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka tajā ir norādīta lietas izskatīšanas vieta un laiks (lietas 4.lapa). /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu ir parakstījis. Apgabaltiesa atzīst, ka akta parakstīšana nozīmē piekrišanu akta saturam. Pie tam, administratīvā pārkāpuma protokola eksemplāru /pers. B/ ir saņēmis personīgi (lietas 4.lapa). Tas apliecina, ka viņš varēja šo dokumentu izlasīt jebkurā laikā pēc parakstīšanas sev piemērotos apstākļos un secināt, kad un kur viņam jāierodas uz lietas izskatīšanu. Lietā nav pierādījumu, ka /pers. B/ būtu bijuši kādi traucējumi, kas liegtu saprast darbības par protokola parakstīšanu un saņemšanu.

Apgabaltiesa noraida iebildumus, ka /pers. B/ nav savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanu. LAPK 268.[1]panta pirmajā daļā paredzētais 10 dienu termiņš paziņojuma izsūtīšanai ierakstītā sūtījumā apgabaltiesas ieskatā nav pārkāpts, jo paziņojums par lietas izskatīšanu izsniegts /pers. B/ personīgi. Apgabaltiesa norāda, ka paziņojuma izsūtīšana ierakstītā sūtījumā laika ziņā ir ietilpīgāka un nav garantija savlaicīgākai pārkāpēja informēšanai par lietas izskatīšanu kā informēšana par lietas izskatīšanas vietu un laiku, personīgi paziņojot par to pie administratīvās atbildības saucamajai personai.

Noraidāmi apelatora iebildumi, kas lietas izskatīšana tik īsā termiņā viņam traucēja savlaicīgi nolīgt advokātu un pieteikt ar lietas izskatīšanu saistītos lūgumus. Apgabaltiesa norāda, ka /pers. B/ bija tiesības lūgt atlikt lietas izskatīšanu uz vēlāku laiku un pieteikt lūgumus par lietas izskatīšanu. /pers. B/ tiesības uz aizstāvību ar to nav pārkāptas.

Pie tam, no apelācijas sūdzības satura apgabaltiesa secina, ka šādu pirmās instances tiesai piesakāmu lūgumu /pers. B/ nav bijis. Uz to nav norādīts apelācijas sūdzībā, kā arī apelācijas instances tiesai nav pieteikti lūgumi par pierādījumu pārbaudīšanu. Līdz ar to iebildumi par termiņa

neievērošanu paziņošanai par lietas izskatīšanu ir formāli, nevis pēc būtības par lietas apstākļiem. Pie šādiem apstākļiem /pers. B/ apelācijas sūdzības noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22} pantu apgabaltiesa

nosprieda

Madonas rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt kā nepamatotu.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2015.gada 10.novembrī.

Tiesnese referente

Dz.Apine

Tiesnese

R.Liepiņa

Tiesnese

E.Sudāre